

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexelor nr. 4, 5, 6 și 7 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 84 din Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic – Anexele nr. 4, 5, 6 și 7 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 28 iunie 2011, se modifică după cum urmează:

1. Anexa nr. 4, litera A. punctul A.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

Obiective de calitate a datelor pentru BaP, As, Cd, Ni, HAP, altele decât BaP și Hg total gazos și depuneri totale

	„Benzo(a)piren	Arsenic, cadmiu și nichel	Alte hidrocarburi aromatice policiclice decât benzo(a) pirenul, mercurul gazos total	Depunerea totală
— Incertitudine				
Măsurări în punct fix și indicative	50 %	40 %	50 %	70 %
Modelare	60 %	60 %	60 %	60 %
Colectare minimă de date	90 %	90 %	90 %	90 %
Perioada minimă luată în considerare:				
Măsurări în punct fix ⁽⁵⁾	33 %	50 %		
Măsurări indicative ⁽⁵⁾⁽⁶⁾	14%	14%	14%	33%

⁽⁵⁾ Distribuite pe toată perioada anului pentru a fi reprezentative pentru diferite condiții de climat și activități antropogene.

Cerințele cu privire la colectarea minimă de date și perioada minimă luată în considerare nu cuprind pierderile de date din cauza calibrării regulate sau a întreținerii normale a instrumentelor. Probele de benzo(a)piren și de alte hidrocarburi aromatice policiclice se prelevează la 24 de ore. Probele individuale prelevate pe o perioadă de până la o lună pot fi combinate și analizate ca o probă compusă, luându-se măsuri pentru asigurarea stabilității probelor pe perioada respectivă.

Cei 3 izomeri benzo(b)fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten se determină analitic cu dificultate, de aceea ei pot fi raportați ca sumă.

Prelevarea probelor trebuie distribuită uniform de-a lungul zilelor din săptămână și de-a lungul anului. Pentru determinarea ratelor de depunere sunt recomandate prelevările lunare sau săptămânale efectuate în cursul unui an întreg.

Dispozițiile referitoare la probele individuale se aplică și în cazul arseniului, cadmiului, nichelului și mercurului gazos total. De asemenea, se permite prelevarea de subprobe din filtrele de PM₁₀ pentru colectarea metalelor în scopul unor analize ulterioare, cu condiția să existe dovezi că subproba respectivă este reprezentativă pentru ansamblu și că sensibilitatea de detectare nu este compromisă în comparație cu obiectivele relevante de calitate a datelor. Ca alternativă la prelevarea zilnică de probe, se poate efectua prelevarea săptămânală de metale din filtrele de PM₁₀, cu condiția ca proprietățile colectării să nu fie compromise.

Se poate utiliza prelevarea umedă în loc de prelevarea uscată numai dacă se poate demonstra că diferența dintre rezultatele obținute prin cele două metode este mai mică decât 10%. Rata de depunere se exprimă în micrograme/m²/zi.

Se poate utiliza un timp minim de acoperire mai mic decât cel indicat în tabel, dar nu mai mic de 14% pentru măsurări fixe și de 6% pentru măsurările indicative, numai dacă se poate demonstra că este respectat intervalul de incertitudine de 95% pentru media anuală, calculat conform obiectivelor de calitate a datelor prevăzute în standardul SR ISO 11222 - Calitatea aerului. Determinarea incertitudinii măsurărilor de calitate a aerului pe perioada de mediere.

⁽⁶⁾ Măsurările indicative sunt măsurători efectuate cu regularitate redusă, dar care corespund celorlalte obiective în materie de calitate a datelor.”

2. Anexa nr. 4, litera C se modifică și va avea următorul cuprins:

Pentru a asigura exactitatea măsurărilor și conformarea cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la lit. A din Anexa nr. 4, autoritățile și organismele competente, desemnate în conformitate cu art. 7- 10 din lege, au următoarele obligații:

1. (i) Să asigure trasabilitatea măsurărilor efectuate în scopul evaluării calității aerului înconjurător în temeiul art. 25-27 și 31 din lege în conformitate cu cerințele prevăzute în standardul armonizat pentru laboratoarele de încercări și etalonări;

(ii) Să stabilească un sistem consolidat de asigurare și control a calității care prevede o întreținere periodică pentru asigurarea acurateții permanente a dispozitivelor de măsurare din cadrul rețelelor și stații individuale gestionate. Sistemul de calitate se revizuieste în funcție de necesități și cel puțin o dată la cinci ani de către laboratorul național de referință competent;

(iii) Să implementeze un sistem de asigurare și control al calității pentru procesul de colectare și raportare a datelor. Instituțiile desemnate pentru această sarcină participă activ la programele conexe de asigurare a calității de la nivelul Uniunii;

(iv) Laboratorul Național de referință pentru Calitatea Aerului, denumit în continuare LNRCA, desemnat de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, conform art. 9, să participe la exercițiile de intercomparare la nivelul Uniunii să fie acreditat pentru metodele de referință menționate în anexa nr. 7 din lege, cel puțin pentru poluanții ale căror concentrații depășesc pragul inferior de evaluare, în conformitate cu standardul armonizat relevant pentru laboratoarele de încercări și etalonări ale cărui referințe s-au publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în temeiul art. 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței. LNRCA are în responsabilitatea sa și coordonarea, pe teritoriul național, a programelor de asigurare a calității de la nivelul Uniunii care urmează să fie organizate de către Centrul Comun de Cercetare al Comisiei. De asemenea, LNRCA coordonează la nivel național utilizarea adecvată a metodelor de referință și demonstrarea echivalenței metodelor care nu sunt de referință. LNRCA care organizează

comparații între laboratoare la nivel național trebuie să fie acreditate în conformitate cu standardul armonizat relevant și pentru testarea competenței;

(v) LNRCA participă, cel puțin o dată la trei ani, la programele de asigurare a calității organizate la nivelul Uniunii de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei. În cazul în care rezultatele acestei participări sunt nesatisfăcătoare, laboratorul național trebuie să demonstreze, la următoarea participare la comparația între laboratoare, că a adoptat măsuri de remediere satisfăcătoare și să prezinte Centrului Comun de Cercetare un raport cu privire la acestea;

(vi) LNRCA sprijină activitățile desfășurate de rețeaua europeană a laboratoarelor naționale de referință instituită de către Comisie.

2. Toate datele raportate în temeiul art. 69 sunt considerate valabile, cu excepția celor semnalate ca fiind provizorii.”

3. Anexa nr. 5, litera A , punctul A.3, primul paragraf, prima și a doua liniuță se modifică și vor avea următorul cuprins:

- fluxul de aer din jurul orificiului de admisie al sondei de prelevare trebuie să fie degajat (în general, trebuie să fie liber pe un arc de cerc de cel puțin 270° sau de 180° în cazul punctelor de prelevare la aliniamentul construcției), iar debitul aerului din vecinătatea orificiului (situat, în mod normal, la câțiva metri distanță de clădiri, balcoane, copaci sau de alte obstacole și la cel puțin 0,5 m de cea mai apropiată clădire în cazul punctelor de prelevare reprezentative pentru calitatea aerului la aliniamentul construcției) nu trebuie să fie obstrucționat;

- în general, orificiul de admisie al sondei de prelevare trebuie să fie plasat la o înălțime cuprinsă între 1,5 m (zona de respirație) și 4 m deasupra solului. Amplasarea la o înălțime mai mare poate fi recomandabilă dacă stația este reprezentativă pentru o arie mare și orice derogare trebuie să fie susținută de o documentație exhaustivă.

4. Anexa nr. 5, litera A, punctul A.3, primul paragraf, a cincea liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

- pentru toți poluanții, sondele de prelevare din stațiile de trafic rutier se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor mari și la cel mult 10 m de bordura trotuarului. Prin «intersecție mare» se înțelege o intersecție care întrerupe fluxul de trafic și care cauzează emisii diferite (emisii de oprire și pornire) față de restul drumului.”

5. Anexa nr. 5, litera A, punctul A.3, se adaugă un nou paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

Orice abatere de la criteriile enumerate în prezenta secțiune trebuie susținută de o documentație exhaustivă urmându-se procedurile descrise în secțiunea A4.

6. Anexa nr. 5, litera A, punctul A.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

Autoritățile competente responsabile cu evaluarea calității aerului susțin cu o documentație exhaustivă, în cazul tuturor zonelor și aglomerărilor, procedurile de alegere a amplasamentelor și înregistrează informații justificative cu privire la conceperea rețelei și la alegerea amplasării pentru toate amplasamentele de monitorizare. Documentația respectivă include fotografiile ale împrejurimilor amplasamentelor, orientate pe punctele cardinale și hărți detaliate. În cazul în care într-o zonă sau aglomerare sunt utilizate metode suplimentare, documentația include detalii referitoare la aceste metode și informații legate de modul în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute la art.29 alin. (3). Documentația este actualizată în funcție de necesități și revizuită cel puțin o dată la cinci ani, pentru a se asigura faptul că criteriile de selecție, conceperea rețelei și amplasamentele de monitorizare rămân valabile și optime în timp. Documentația este transmisă Comisiei în termen de trei luni de la momentul la care a fost solicitată.

7. Anexa nr. 6, litera C se modifică și va avea următorul cuprins:

Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a concentrațiilor de ozon
Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările continue în puncte fixe în vederea evaluării respectării valorilor-țintă, a obiectivelor pe termen lung și a pragurilor de informare și alertă atunci când astfel de măsurări sunt singura sursă de informare.

Populație (× 1000)	Aglomerări ⁽¹⁾	Alte zone ⁽¹⁾	Fond rural
< 250		1	O densitate medie de 1 stație/ 50000 km ² pentru totalitatea zonelor pe țară ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	

⁽¹⁾ Cel puțin 1 stație în zonele în care este probabil să se producă expunerea populației la cele mai mari concentrații de ozon. În aglomerări, cel puțin 50 % din stații trebuie să fie situate în zonele suburbane.

⁽²⁾ Se recomandă amplasarea unei stații la 25 000 km² pentru zonele cu topografie complexă.

8. Anexa nr. 7 secțiunea A punctele 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12 și 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

A. Metode de referință pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM10 și PM2,5), plumb, benzen, monoxid de carbon, ozon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, mercur și depuneri

1. Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf este cea prevăzută în SR EN 14212«Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de sulf prin fluorescență în ultraviolet».

2. Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot este cea prevăzută în SR EN 14211«Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de azot și monoxid de azot prin chemiluminescență».

4. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM10

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM10 este cea prevăzută în standardul EN 12341«Aer înconjurător. Metodă standardizată de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM10 sau PM2,5 a particulelor în suspensie».

5. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM2,5

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM2,5 este cea prevăzută în standardul EN 12341«Aer înconjurător. Metodă standardizată de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM10 sau PM2,5 a particulelor în suspensie».

7. Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon

Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon este cea prevăzută în standardul SR EN 14626«Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de monoxid de carbon prin spectroscopie în infraroșu nedispersiv».

8. Metoda de referință pentru măsurarea ozonului

Metoda de referință pentru măsurarea ozonului este cea prevăzută în standardul SR EN 14625: «Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de ozon prin fotometrie în ultraviolet».

9. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analiza arseniului, a cadmiului și a nichelului în aerul înconjurător

Metoda de referință pentru prelevarea de probe de arseniu, cadmiu și nichel din aerul înconjurător este prevăzută în standardul EN 12341. Metoda de referință pentru măsurarea arsenicului, a cadmiului și a nichelului din aerul înconjurător este cea prevăzută în standardul SR EN 14902«Calitatea aerului înconjurător. Metoda standard de măsurare a Pb, Cd, As și Ni în fracția PM₁₀ a particulelor în suspensie». Se poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă, în măsura în care se poate demonstra că aceasta dă rezultate echivalente cu metoda menționată mai sus.

11. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analiza hidrocarburilor aromatice policiclice în aerul înconjurător

Metoda de referință pentru prelevarea de probe de hidrocarburi aromatice policiclice din aerul înconjurător este prezentată în standardul EN 12341. În absența unei metode standardizate de CEN pentru celelalte hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute la alin. (1) al art. 36 din prezenta lege, se utilizează metoda descrisă în standardul ISO 12884 "Aer înconjurător. Determinarea hidrocarburilor aromatice policiclice totale (fază gazoasă și particule). Prelevare pe adsorbant și filtru urmată de analiză prin cromatografie în fază gazoasă/spectrometrie de masă". Se poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă, în măsura în care poate demonstra că aceasta dă rezultate echivalente cu metoda menționată mai sus.

12. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analiza mercurului în aerul înconjurător

Metoda de referință pentru măsurarea concentrațiilor de mercur gazos total din aerul înconjurător este cea prezentată în standardul SR EN 15852«Calitatea aerului ambiant. Metoda standardizată pentru determinarea mercurului gazos total». Se poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă, în măsura în care poate demonstra că aceasta dă rezultate echivalente cu metoda menționată mai sus.

13. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analiza depunerii de arseniu, de cadmiu, de mercur, de nichel și de hidrocarburi aromatice policiclice

Metoda de referință pentru determinarea depunerii de arseniu, de cadmiu și de nichel este cea prezentată în standardul SR EN 15841«Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru determinarea conținutului de arsen, cadmiu, nichel și plumb în depuneri din atmosferă».

Metoda de referință pentru determinarea depunerilor de mercur este cea prezentată în standardul SR EN 15853«Calitatea aerului ambiant. Metoda standardizată pentru determinarea depunerilor de mercur».

Metoda de referință pentru determinarea depunerilor de benzo(a)piren și de alte hidrocarburi policiclice prevăzute la alin. (1) al art. 36 din prezenta lege este cea descrisă în SR EN 15980«Calitatea aerului. Determinarea depunerilor de benz[a]antracen, benzo[b]fluoranten, benzo[j]fluoranten, benzo[k]fluoranten, benzo[a]piren, dibenz[a,h]antracen și indeno[1,2,3-cd]piren»."

9. Anexa nr. 7, litera D se abrogă.

10. Anexa nr. 7, litera E se modifică și va avea următorul cuprins:

Pentru a demonstra că echipamentele îndeplinesc cerințele de performanță din metodele de referință enumerate în secțiunea A din prezenta anexă, autoritățile și organismele competente desemnate în conformitate cu art. 9 din prezenta lege acceptă rapoarte de încercare emise în alte state membre, cu condiția ca laboratoarele de încercări să fie acreditate conform standardului armonizat relevant privind laboratoarele de încercări și etalonări.

Rapoartele de încercare detaliate și toate rezultatele încercărilor sunt puse la dispoziția altor autorități competente sau a organismelor desemnate ale acestora. Rapoartele de încercare demonstrează că echipamentele îndeplinesc toate cerințele de performanță, inclusiv în cazul în care anumite condiții legate de mediu și de amplasament sunt specifice unui stat membru dat și nu intră în domeniul condițiilor pentru care echipamentul a fost deja testat și certificat de tip într-un alt stat membru.

**PRIM – MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ**